

НІЧ

Ніч...

У небі чутно свист від польоту ворожих ракет.

Боже, якщо ти це чуєш та бачиш,
чому не даси нам захисний жилет?

Невже нам потрібно, такою ціною,
виборювать право своє на життя?

І що ще повинна зробити країна,
аби не кануть в пільму забуття?

Невже життя людське - нічого не варте?

Лише палітурки з ранкових газет.
Світе, якщо ти це бачиш та чуєш,
чому не даси нам захисний жилет?

Болі достатньо ми пережили,
страждання роками лились у крові,
Проте ці століття ми покінчили,
розірваний прапор безжальних катів.

Тепер розриваєм ваш прапор навіки,
за знищені долі, за дитячий страх.
Хотілося б нам, щоб світ врешті побачив,
чия же то кров на садистських руках.

Бракує нам часом голосу й вдачі,
щоб побороти цю нечисть до тла.

Але Україна була, є і буде:
незламна, вільна і вічно жива.